

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

06 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Valeriu Sârbu și de inculpatul Gheorghî Cîvîrjic, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 11 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui

Cîvîrjic Gheorghî Chirill, născut la 18 august 1984, originar și locuitor r-nul Ceadâr-Lunga, s. Cazaclia, str. Frunze 5

și

Chirciu Gheorghî Piotr, născut la 28 ianuarie 1981, originar și locuitor r-nul Comrat, s. Congaz, str. Lenin 227.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.07.2013 - 19.03.2014;

Instanța de apel: 22.04. - 11.12.2014;

Instanța de recurs: 17.03. - 06.05.2015.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Comrat din 19 martie 2014, au fost condamnați:

- ***Cîvîrjic Gheorghî***, în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, cu aplicarea art. 82 alin. (2) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis;

- ***Chirciu Gheorghî***, în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, cu aplicarea art. 82 alin. (2) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat *în fapt* că, Chirciu Gheorghî la 11 ianuarie 2013, aproximativ la ora 19⁴⁵, din interes material, cu scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, prin înțelegere prealabilă și împreună cu Cîvîrjic Gheorghî, aflîndu-se în apropierea stației-auto, amplasată pe str. Lenin 171, s. Svetloe, r-nul Comrat, i-au aplicat lui N. Barbarov lovituri cu mîinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 5 din 16.01.2013 vătămări corporale ușoare și deschis au sustras telefonul mobil de model „Nokia” în valoare de 650 lei, adidași în valoare de 250 lei și căciula în valoare de 80 lei care aparțin ultimului, cauzînd părții vătămate daune în proporții considerabile în sumă totală de 980 lei.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. art. 401, 402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către procuror, avocatul V. Cimpoș în numele inculpatului Gh. Cîvîrjic, avocatul R. Colodeev în numele inculpatului Gh. Chirciu și partea vătămată N. Barbarov.

3.1. În apelul procurorului a fost solicitată, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpații Gh. Chirciu și Gh. Cîvîrjic să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, la cîte 10 ani închisoare fiecare, cu executarea în penitenciar de tip închis, totodată în privința lui Gh. Chirciu să fie aplicate prevederile art. 34 alin. (1) Cod penal.

În susținerea cerințelor, procurorul a invocat că, pe parcursul cercetării judecătorești a fost pe deplin demonstrată vinovăția inculpaților în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, iar prima instanță greșit a calificat acțiunile acestora în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Totodată, apelantul a indicat că, inculpatul Gh. Chirciu necesită a fi recunoscut în calitate de recidivist, deoarece anterior a fost atras la răspundere penală pentru săvîrșirea unor fapte analogice iar antecedentele penale nu sunt stinse.

La fel, procurorul a invocat dezacordul cu individualizarea pedepsei inculpaților și anume că inculpatului Gh. Chirciu i-a fost stabilită o pedeapsă pe un termen mai mic față de Gh. Cîvîrjic, în momentul în care în ședința de judecată s-a stabilit că Gh. Chirciu primul a aplicat lovituri părții vătămate și i-a sustras bunurile care îi aparțineau.

3.2. În apelul avocatului V. Cimpoș în numele inculpatului Gh. Cîvîrjic a fost solicitată casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei hotărîri de achitare.

În argumentarea apelului, apărarea a invocat că, la materialele cauzei lipsesc probe concrete care ar confirma vinovăția inculpatului Gh. Cîvîrjic, prima instanță nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate din care rezultă că loviturile au fost aplicate doar de inculpatul Gh. Chirciu, or, față de inculpatul Gh. Cîvîrjic partea vătămată nu are careva pretenții.

Apelantul a specificat că, partea vătămată N. Barbarov a dat declarații analogice și în cadrul urmăririi penale.

Mai mult, din declarațiile martorului S. Caraseni rezultă că la locul săvîrșirii infracțiunii acesta a văzut doar o singură persoană.

În ordonanța de punere sub învinuire în privința inculpatului Gh. Cîvîrjic i-a fost înaintată învinuirea în baza art. 187 alin. (2) Cod penal, însă, din rechizitoriu nu este clar în ce temeii au fost recalificate acțiunile inculpatului în baza art. 188 alin. (2) Cod penal, or, rechizitoriul urmează a fi anulat deoarece inculpatului i-a fost încălcat dreptul la apărare.

3.3. În apelul avocatului R. Coldeev în numele inculpatului Gh. Chirciu, a fost solicitată casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare din lipsa elementelor infracțiunii.

În susținerea apelului, apărarea a menționat că, prima instanță neîntemeiat a recalificat acțiunile inculpatului din prevederile art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal în cele ale art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, cu atît mai mult că nici

procurorul nu a solicitat în instanța de judecată recalificarea enunțată, or, prima instanță nu a demonstrat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii de tâlhărie motiv din care inculpatul Gh. Chirciu urmează să fie achitat din lipsa elementelor infracțiunii.

Totodată apărarea a invocat că, Gh. Chirciu nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate din care rezultă că, inculpatul Gh. Chirciu când a început să-i aplice lovituri părții vătămate N. Barbarov, ultimul pe inculpatul Gh. Cîvîrjic nu l-a văzut.

Cele declarate de partea vătămată, se confirmă și prin declarațiile martorului S. Caraseni iar din depozițiile inculpatului Gh. Chirciu rezultă că inculpatul Gh. Cîvîrjic, când s-a început bătaia a fugit, iar după săvârșirea infracțiunii adidașii și telefonul mobil le-a dus acasă la Gh. Cîvîrjic, le-a dat acestuia însă nu i-a comunicat că în sacoșă sunt lucrurile părții vătămate.

Partea vătămată în prima instanță a declarat, că paguba materială pentru el este neînsemnată și a solicitat ca acesta să nu fie tras la răspundere penală, prin urmare apelantul a specificat că între partea vătămată și inculpatul Gh. Chirciu nu a fost conflict.

3.4. În apelul părții vătămate N. Barbarov, a fost solicitată casarea sentinței, cu încetarea procesului penal din motiv că inculpatul Gh. Cîvîrjic nu a săvârșit infracțiunea imputată, iar în privința inculpatului Gh. Chirciu încetarea procesului penal din motiv de împăcare a părților.

În motivarea apelului, partea vătămată a invocat că, inculpatul Gh. Cîvîrjic careva violență asupra acestuia nu a aplicat, nu are pretenții față de el și l-a iertat.

În privința inculpatului Gh. Chirciu a menționat, că nu l-a văzut cum a luat lucrurile părții vătămate, la fel l-a iertat și nu are pretenții față de acesta.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 11 decembrie 2014, au fost respinse ca nefondate apelurile procurorului, avocatului V. Cimpoș în numele inculpatului Gh. Cîvîrjic, avocatului R. Colodeev în numele inculpatului Gh. Chirciu, părții vătămate N. Barbarov, cu menținerea sentinței fără modificări.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut că, prima instanță în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la condamnarea inculpaților Cîvîrjic Gheorghi și Chirciu Gheorghi în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal și în baza acestei legi precum și în baza art. 82 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa lui Gh. Chirciu, 4 ani închisoare, iar lui Gh. Cîvîrjic, 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis fiecare.

În acest sens, instanța de apel a conchis, că vinovăția inculpaților în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, întru-totul s-a confirmat prin: declarațiile inculpaților din cadrul urmăririi penale Gh. Chirciu (f.d. 137, vol. I), Gh. Cîvîrjic (f.d. 87, 120, vol. I, f.d. 149, vol. II); părții vătămate N. Barbarov (f.d. 62-63, 231-232, vol. III); martorilor M. Balan (f.d. 75, vol. I), L. Orman (f.d. 76, vol. III), S. Caraseni (f.d. 77, vol. III), procesul-verbal de cercetare la fața locului din

11.01.2013 cu planșa fotografică (f.d. 12-15, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 5 din 16.01.2013 (f.d. 44, vol. I); raportul de expertiză trasologică nr. 7 din 26.01.2013 (f.d. 66, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 74 din 29.03.2013 (f.d. 54-58, vol. III); procesul-verbal de ridicare a obiectelor din 12.01.2013 și rezultatele cercetării acestora cu planșa fotografică (f.d. 69, 70-71, vol. I); procesul-verbal de ridicare a obiectelor din 13.01.2013 și rezultatele cercetării obiectelor reflectate în procesul-verbal din 27.02.2013 cu planșa fotografică (f.d. 75, 76-78, vol. I)

Astfel, instanța de apel a apreciat critic motivele invocate de apărare, precum că inculpații nu sunt vinovați de săvârșirea infracțiunii, or, nu este nici un temei de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate N. Barbarov, martorilor, deoarece declarațiile acestora sunt concrete și consecutive și racordă în ansamblu cu alte probe menționate mai sus, care pe deplin confirmă vinovăția inculpaților Gh. Cîvîrjic și Gh. Chirciu în săvârșirea faptei imputate, mai mult, partea vătămată N. Barbarov nu-i cunoaște pe inculpați și nu are nici un motiv de a declara împotriva acestora mărturii defăimătoare.

Referitor la argumentul invocat de inculpatul Gh. Cîvîrjic că el nu l-a lovit și nu a sustras bunurile părții vătămate, instanța de apel l-a apreciat critic, deoarece din depozițiile părții vătămate rezultă că, ambii inculpați s-au apropiat de el și l-au apucat de mâini, iar inculpatul Gh. Chirciu i-a aplicat lovituri părții vătămate, astfel, ambii inculpați, în același timp, în aceleași condiții au aplicat forța fizică față de partea vătămată, iar Gh. Cîvîrjic, văzînd că Gh. Chirciu aplică lovituri, a continuat să coopereze cu acesta, adică să aplice lovituri, să sustragă și să păstreze bunurile sustrate de la partea vătămată, ambii inculpați avînd o intenție unică.

Afirmațiile lui Gh. Chirciu, prin care se susține că a dus sacoșa cu obiectele sus menționate acasă la Gh. Cîvîrjic, acesta neștiind proveniența bunurilor, instanța de apel le-a respins, deoarece nu sunt convingătoare, or, ambii inculpați au fost împreună, au aplicat violența asupra părții vătămate, doborîndu-l la pămînt și i-au sustras bunurile.

Argumentele inculpaților precum că la materialele cauzei lipsesc probe care dovedesc vina inculpaților în săvârșirea faptelor imputate, iar probele administrate confirmă nevinovăția acestora, instanța de apel le-a respins, deoarece contravin probatoriului administrat, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpați a fost apreciată ca o tactică de apărare, ultimii urmînd scopul de a se eschiva de la răspunderea penală.

Referitor la argumentul invocat de procuror că instanța eronat a recalificat acțiunile săvârșite de inculpați în baza art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, instanța de apel l-a respins deoarece prin ordonanța de punere sub învinuire din 12 martie 2013, Gh. Chirciu a fost pus sub învinuire în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal cu semnele calificative - tîlhăria, săvîrșită de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile (f.d. 135, vol. II).

Prin ordonanța de punere sub învinuire din 12 martie 2013, Gh. Cîvîrjic a fost pus sub învinuire în baza art.187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal - jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane săvîrșit de două persoane cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile (f.d.117, vol. II).

Așadar, instanța de apel a observat că, formularea învinuirii atît în privința

lui Gh. Chirciu, cât și a lui Gh. Cîvîrjic, cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvîrșire a infracțiunii, consecințele ei, sunt identice, însă fapta lui Gh. Chirciu a fost încadrată în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, iar aceeași faptă imputată lui Gh. Cîvîrjic a fost încadrată în baza art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal.

Însă, în dispozitivul rechizitoriului în cauza penală nr.2013190018 în privința lui Gh. Cîvîrjic s-a formulat altă învinuire (art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal), decît cea care i s-a incriminat prin ordonanța de punere sub învinuire din 12 martie 2013 (art.187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal).

Prin urmare, reieșind din probele administrate, prima instanță corect a reținut în acțiunile lui Gh. Cîvîrjic componența de infracțiune prevăzută de art. 187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, ce corespunde cu actul de învinuire formulat, respectînd dreptul inculpatului la apărare, or, prin rechizitoriu procurorul nu este în drept să modifice învinuirea, iar în ședința de judecată procurorul nu a modificat acuzarea în sensul agravării, în condițiile art. 326 Cod de procedură penală.

Totodată, corect acțiunile lui Gh. Chirciu au fost recalificate din prevederile art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal în cele ale art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, deoarece ambilor inculpați li s-au înaintat învinuiri cu semnul calificativ „*de două persoane*”, astfel, că ambii urmează să răspundă pentru una și aceeași infracțiune.

Totodată, încadrînd în actul de învinuire fapta săvîrșită de Gh. Chirciu în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, cu semnele calificative – tîlhăria, săvîrșită de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile (f.d. 135 vol. II), nu au fost indicate semnele calificative obligatorii ale infracțiunii de tîlhărie, și anume „*atacul săvîrșit asupra persoanei în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate*”.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că, nu este competentă să completeze din oficiu învinuirea care ar agrava situația inculpatului și care ar justifica apelul procurorului.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele inculpaților referitor la anularea rechizitoriului în conformitate cu art.251 Cod de procedură penală, or, actul de sesizare a instanței este valabil și instanța este obligată să examineze cauza în baza probelor administrate nemijlocit în fața judecății.

Instanța de apel a mai reținut că, inculpații Gh. Chirciu și Gh. Cîvîrjic au săvîrșit infracțiunea în condiții de recidivă periculoasă, fiind aplicate art. art.34, 82 Cod penal.

Astfel, starea de recidivă periculoasă în privința lui Gh. Chirciu se confirmă prin faptul că anterior a fost condamnat pentru o infracțiune gravă săvîrșită intenționat și a săvîrșit din nou cu intenție o infracțiune gravă (art. 34 alin. (2) lit. b) Cod penal), fiind condamnat prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 13 aprilie 2010 în baza art. 151 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 5 ani 6 luni închisoare, care se califică conform art. 16 alin.(4) Cod penal, ca infracțiune gravă, sancțiunea fiind de la 5 la 12 ani închisoare.

La fel, starea de recidivă periculoasă în privința lui Gh. Cîvîrjic, se confirmă prin faptul că anterior a fost condamnat de două ori la închisoare pentru infracțiuni intenționate și a săvîrșit din nou cu intenție o infracțiune (art. 34 alin. (2) lit. a) Cod

penal), fiind condamnat prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 20.07.2006 în baza art. art. 287 alin.(2), 179 alin.(2) Cod penal, la 5 ani închisoare, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 aprilie 2010 în baza art.217 alin.(2) Cod penal, la 1 an închisoare, iar în baza art.85 Cod penal, pentru cumul de sentințe definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip închis.

În ce privește pedeapsa stabilită inculpaților Gh. Cîvîrjic și Gh. Chirciu, instanța de apel reține că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de persoana celor vinovați, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestora, că infracțiunea săvârșită de inculpați face parte din categoria celor grave, pentru care legea penală prevede închisoare, aplicându-le pedeapsa cu închisoare, care este corectă, echitabilă și legală.

Referitor la argumentul invocat de procuror precum că prima instanță a încălcat prevederile art. art. 62 alin.(2), 75 alin. (1) Cod penal cu privire la individualizarea pedepsei și lui Gh. Chirciu i-a aplicat o pedeapsă mai mică față de inculpatul Gh. Cîvîrjic, cu toate că Gh. Chirciu primul a început să aplice violență asupra părții vătămate, el i-a luat bunurile lui N. Barbarov și anterior este judecat pentru infracțiuni similare, instanța de apel a constatat că, aceasta a fost just individualizată în raport cu criteriile prevăzute în art. art. 61, 75 Cod penal, deoarece prima instanță a dat o corectă interpretare și aplicare a acestor dispoziții, aplicându-le inculpaților pedeapsă care va atinge scopul pedepsei penale.

În final, cu privire apelul declarat de partea vătămată N. Barbarov, instanța de apel a menționat că, deși partea vătămată nu susține apelul, el nu și-a retras cererea de apel în modul prevăzut de art. 407 Cod de procedură penală, de aceea instanța de apel a considerat apelul neîntemeiat.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12), 16) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitînd casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În susținerea cerințelor sale, recurentul a menționat că, instanța de apel greșit a calificat acțiunile inculpaților în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, fără a face o apreciere a probelor administrate la faza de urmărire penală, potrivit art. 101 Cod de procedură penală, sub aspectul pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, fără a stabili cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept a ajuns neîntemeiat la concluzia cu privire la vinovăția inculpaților de săvârșirea infracțiunii de jaf, de vreme ce probele acumulate de acuzare dovedesc cu certitudine vinovăția inculpaților de săvârșirea infracțiunii incriminate de către organul de urmărire penală.

Potrivit rechizitoriului Gh. Cîvîrjic și Gh. Chirciu au fost învinuiți în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, însă instanțele de fond au apreciat în acțiunile inculpaților că aceștia au aplicat violență nepericuloasă pentru viața victimei, trecînd cu vederea declarațiile părții vătămate N. Barbarov, martorilor M. Balan, S. Caraseni, mai mult, la săvârșirea infracțiunii de către inculpați au fost evidențiate și alte semne ce sunt caracteristice unei tâlhării, cum ar fi: acțiunea coordonată,

imobilizarea victimei, deposedarea de bunuri, aplicarea simultană a loviturilor pe diverse părți ale corpului, ascunderea urmelor infracțiunii.

Totodată, recurentul a specificat că, caracterul acțiunilor inculpaților săvârșite față de partea vătămată și anume stabilite în cadrul urmăririi penale, consecința aplicării violenței asupra părții vătămate, lui N. Barbarov fiindu-i create circumstanțe periculoase pentru viața și sănătatea acestuia, caracterizate prin cauzarea leziunilor corporale care i-au produs stare de inconștiență, faptele săvârșite față de acesta de către două persoane în perioada de iarnă, lăsarea acestuia în zăpadă, dezbrăcat, fără încălțăminte, pe timp de noapte, acțiuni care datorită caracterului lor au creat pericolul real pentru viața și sănătatea părții vătămate.

În viziunea recurentului, săvârșirea de către inculpați a infracțiunii de tâlhărie se confirmă și prin declarațiile inculpatului Gh. Chirciu din cadrul urmăririi penale, iar nerecunoașterea de către inculpați a vinovăției în cadrul cercetării judecătorești nu echivalează cu situația reîncadrării juridice a faptei de atac săvârșite asupra unei persoane cu scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viață în săvârșirea faptei de jaf.

Cu referire la prevederile art. art. 409 alin. (2), 414 Cod de procedură penală, procurorul a invocat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra chestiunilor de drept invocate în apelul procurorului, și anume privind săvârșirea de către inculpații Gh. Chirciu și Gh. Cîvîrjic a infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, asupra corectitudinii recalificării acesteia de către prima instanță și asupra nerespectării de către prima instanță a normelor de drept procesual penal, prevăzute la pct. 6, 7 ale Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28.06.2004 „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”

5.1. Inculpatul Gh. Cîvîrjic, fără a invoca vreun temei prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitînd casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărîri echitabile, deoarece instanța de apel, la judecarea apelurilor declarate nu a luat în considerație probele decisive care dovedesc incontestabil nevinovăția lui în săvârșirea infracțiunii incriminate și anume declarațiile părții vătămate din cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, martorului S. Caraseni și a inculpatului Gh. Chirciu care nemijlocit confirmă faptul că anume Gh. Chirciu a aplicat lovituri părții vătămate și i-a sustras bunurile care îi aparțin.

Totodată, recurentul și-a exprimat dezacordul cu pedeapsa aplicată, care în viziunea acestuia nu este proporțională în comparație cu pedeapsa aplicată inculpatului Gh. Chirciu.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor respective pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rînd, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs.

Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens.

Conform art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că, în pofida prevederilor enunțate, în recursul ordinar al inculpatului Gh. Cîvîrjic, nu este invocat nici un temei de drept din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității hotărîrii contestate în acest sens (*pct. 5.1. din decizie*).

Totodată, recursul ordinar declarat de procuror este fondat în drept pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, în recursul respectiv, ignorîndu-se prescripțiile nominalizate supra, nu este specificat care ar fi esența circumstanțelor că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care a afectat soluția instanței, că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Rezultă, că recursurile ordinare menționate nu îndeplinesc cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile enunțate cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica, fiindcă conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

În al doilea rînd, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 12), 16) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursul ordinar declarat de procuror (*pct. 5 din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2 și 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpaților și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestora în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept

material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpaților din cadrul urmăririi penale Gh. Chirciu (f.d. 137, vol. I), Gh. Cîvîrjic (f.d. 87, 120, vol. I, f.d. 149, vol. II); părții vătămate N. Barbarov (f.d. 62-63, 231-232, vol. III); martorilor M. Balan (f.d. 75, vol. I), L. Orman (f.d. 76, vol. III), S. Caraseni (f.d. 77, vol. III), procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11.01.2013 cu planșa fotografică (f.d. 12-15, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 5 din 16.01.2013 (f.d. 44, vol. I); raportul de expertiză trasologică nr. 7 din 26.01.2013 (f.d. 66, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 74 din 29.03.2013 (f.d. 54-58, vol III); procesul-verbal de ridicare a obiectelor din 12.01.2013 și rezultatele cercetării acestora cu planșa fotografică (f.d. 69, 70-71, vol. I); procesul-verbal de ridicare a obiectelor din 13.01.2013 și rezultatele cercetării obiectelor reflectate în procesul-verbal din 27.02.2013 cu planșa fotografică (f.d. 75, 76-78, vol. I), fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului (f.d. 128-129 vol. III, f.d. 245-250 vol. III, pct. 3 - 5 din decizie).

Pe lângă aceasta, instanța de recurs relevă, că prin ordonanța de punere sub învinuire din 12 martie 2013, Gh. Chirciu a fost pus sub învinuire în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, cu semnele calificative - tâlhăria, săvârșită de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile (f.d. 135 vol. II).

La fel, prin ordonanța de punere sub învinuire din 12 martie 2013, Gh. Cîvîrjic a fost pus sub învinuire în baza art.187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal - jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane săvârșit de două persoane cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile (f.d.117 vol. II).

Așadar, instanța de apel corect a observat că, formularea învinuirii atât în privința lui Gh. Chirciu, cât și a lui Gh. Cîvîrjic, cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii, consecințele ei, sunt identice, însă fapta lui Gh. Chirciu a fost încadrată în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, iar aceeași faptă imputată lui Gh. Cîvîrjic a fost încadrată în baza art. 187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal.

Însă, în dispozitivul rechizitoriului în cauza penală nr.2013190018 în privința lui Gh. Cîvîrjic s-a formulat altă învinuire (art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal), decît cea care i s-a incriminată prin ordonanța de punere sub învinuire din 12 martie 2013 (art.187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal).

Prin urmare, reieșind din probele administrate, instanța de apel corect a menținut soluția primei instanțe care a reținut în acțiunile lui Gh. Cîvîrjic componenta de infracțiune prevăzută de art. 187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, ce corespunde cu actul de învinuire formulat, respectînd dreptul inculpatului la apărare, deoarece prin rechizitoriu, procurorul nu este în drept să modifice învinuirea, iar în ședința de judecată procurorul nu a modificat acuzarea în sensul agravării, în condițiile art. 326 Cod de procedură penală.

Astfel, corect acțiunile lui Gh. Chirciu au fost recalificate din prevederile art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal în art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal,

deoarece ambilor inculpați li s-au formulat învinuiri cu semnul calificativ „*de două persoane*”, astfel, că ambii urmează să răspundă pentru una și aceeași infracțiune.

Deci, încadrând în actul de învinuire fapta săvârșită de Gh. Chirciu în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, cu semnele calificative – tâlhăria, săvârșită de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile (f.d. 135 vol. II), de către organul de urmărire penală, nu au fost indicate semnele calificative obligatorii ale infracțiunii de tâlhărie, și anume „*atacul săvârșit asupra persoanei în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate*”.

Cu referire la temeiul invocat de procuror în baza art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, Colegiul penal reține următoarele.

Pct. 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, poate fi invocat atunci când norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție în cauze similare. Acest temei este îndreptat spre unificarea practicii judiciare.

Or, se menționează că la invocarea temeiului respectiv de drept, sarcina probațiunii îi revine recurentului, care prin exemple elocvente cu referire la cauze concrete, trebuie să demonstreze faptul că instanța de recurs în cauze anterioare a adoptat soluții contradictorii cu cele reținute în speța în cauză.

Mai mult, se mai reține și faptul că, în spețele din care rezultă problema divergenței de jurisprudență, rolul Curții nu este acela de a constata din oficiu asupra căror cauze s-a aplicat diferit normele de drept, ci acestea trebuie să fie indicate expres în textul recursului, pentru a fi supuse verificării.

Prin urmare, Colegiul conchide că motivarea recursului declarat de procuror prin prisma pct. 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, se consideră necorespunzătoare potrivit cerințelor avute în vedere de legislator la stabilirea acestui temei de recurs.

Mai mult, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și menționate la pct. **5-5.1.** din prezenta decizie, sunt întemeiate pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura calificării infracțiunii, în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul și inculpatul, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de procuror și inculpatul Gh. Cîvîrjic, că faptei săvârșite de inculpați i s-a dat o încadrare juridică corectă și recursurile ordinare declarate în speță sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, dacă recursurile de pe rol sunt vădit neîntemeiate, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Valeriu Sârbu și de inculpatul Gheorghe Cîvîrjic, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 11 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui *Cîvîrjic Gheorghe Chirill și Chirciu Gheorghe Piotr*, fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 iunie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev